

Det foreslaas bl. a., at en bidragspligtigs *Regreskræv* over for andre bidragspligtige skal fremsættes gennem Øvrigheden, og at den bidragspligtige, som har betalt Bidraget, *ikke* kan kræve de andre medforpligtede hensat til Afsoning. Endvidere søges det undgaaet, at Moderen eller andre, der optræder paa Barnets Vegne, stadig gennem Indholdet af Bidragsresolutionerne maa erindres om det uheldige Forhold med Hensyn til Barnets Afstamning, og da det ikke findes hensigtsmæssigt, at der i disse Tilfælde bestaar det sædvanlige direkte Retsforhold mellem Moderen og de bidragspligtige, skal enhver *Afkrævning og Inddrivelse* ske *ved Myndighedernes Mellemkomst*.

De nye Bestemmelser om pligtmæssig Fastslaaelse af Faderskabet, om Fremgangsmaaden ved Faderskabets eller Bidragspligtens Fastsættelse og navnlig om udvidede Retsvirkninger af Faderskabet bør efter Ministeriets Formening ikke have tilbagevirkende Kraft med Hensyn til Børn født før Lovens Ikrafttræden. Det samme gælder den ved § 23 foreslaaede særlig udvidede Svangerskabshjælp. I øvrigt har man i § 32 fulgt det Princip, at Lovens Regler, i det Omfang de findes egnede dertil, gøres anvendelige ogsaa paa bestaaende Forhold.

Lovforslaget fik i *Folketinget* principiel Tilslutning fra Socialdemokrater, Radikale, Retsforbund og Kommuniste. Socialdemokraternes Ordfører (*Hartvig Frisch*) rejste dog det Spørgsmaal, om Befolkningen kan siges at være helt moden til Gennemførelse af Lovforslagets Bestemmelser, og han pegede paa de betænkelige Sidevirkninger for bestaaende Ægteskaber, som især Barnets Ret til Arv og til Faderens Navn vil kunne medføre. Disse Betænkeligheder blev endnu stærkere understreget af Venstres Ordfører (*Inger Gautier Schmit*), som vel erkendte, at der burde tages nye Skridt for at forbedre navnlig den økonomiske Stilling for Børn uden for Ægteskab, og udtalte, at Venstre med stor Glæde vilde arbejde med paa det foreliggende Forslag, men dog i Betragtning af Forslagets store Rækkevidde og samfundsmæssige Betydning forbeholdt Partiet Ret til en meget omhyggelig Overvejelse af Sagen. — Fra konservativ Side mødte Lovforslaget skarp Kritik ud fra de Forudsætninger, at Ægteskabet er Samfundets Grundvold, og at den lykkeligste Børneopdragelse sker i Hjemmene. Problemet burde efter Ordførerens (*Pürschel*) Mening stilles saaledes: hvorledes skal Samfundet indrette sin Lovgivning, naar det